

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑**

.....

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีความตระหนักในหน้าที่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของข้าราชการให้เป็น ที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ จึงตราข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ และใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ
สำนัก สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อการ
ปฏิบัติงานสำหรับข้าราชการ มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการ
เป็นข้าราชการ

(๒) ข้าราชการพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหา
ประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพนั้นด้วย

(๓) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๔) ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม
รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ
ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๕) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว
ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล และสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็น
สำคัญ

(๖) ข้าราชการพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา
และผู้ร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด
คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๒) ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ
ช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน
รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๓) ข้าราชการพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติ
หน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๔) ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๕) ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๖) ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๗ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ประชาชน และสังคม มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงให้บริการนักศึกษา และผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการพึงละเว้นการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

ข้อ ๘ ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณในข้อ ๕ ถึงข้อ ๗ แล้วยังต้องมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ สอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีเมตตาต่อนักศึกษา และปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเป็นธรรม

(๒) เป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

(๓) หมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ

(๔) เป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๕) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน และซื่อสัตย์สุจริต

(๗) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นอย่างกัลยาณมิตร

(๘) ปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๙) ไม่สอนหรืออบรมนักศึกษาให้กระทำการอันรู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืน ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา

(๑๑) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๕ การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๕ (๖) และข้อ ๘ (๙) (๑๐) เป็นความผิดวินัย การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๗ (๓) และข้อ ๘ (๑๑) เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ คนหนึ่ง เป็นประธาน

(๒) กรรมการสภาวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ คนหนึ่ง เป็นรองประธาน

(๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนคณบดี ซึ่งคัดเลือกกันเอง หนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งคัดเลือกกันเอง หนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๗) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานบุคคล เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

(๒) กำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาโทษทางจรรยาบรรณของข้าราชการ

(๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการ

ข้อ ๑๒ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์แห่งการกระทำเป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๐

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนหรือลงโทษอื่น ๆ แล้วแต่กรณี และหากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนการทำทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการทำผิดวินัย

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณาเพื่อตัดเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บนหรือลงโทษอื่นๆ แก่ข้าราชการผู้ใด ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริง นอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรม แก่ข้าราชการผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าว ให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการที่ ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๔ การตัดเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ทำเป็นหนังสือโดย ระบุพฤติการณ์ หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิด จรรยาบรรณลงชื่อรับทราบการตัดเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการ

การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๕ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และบุคลากรประเภทอื่น ของมหาวิทยาลัย โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์